

perjantai 10. kesäkuuta 2016

Itämaisten taistelulajien sekoittaminen kristinuskoon vaarallista ja edistää New Age -liikettä

Tässä [TBC](#):n toukokuun 2016 uutiskirjeestä New Age -mystiikkaa käsittelevän artikkelisarjan kolmas ja viimeinen osa. Tällä kertaa käsitellään itämaisten taistelulajien sekoittumista kristinuskoon, sen haitallisuutta, kun monet seurakunnat ovat ottaneet ohjelmiinsa ”kristillistetyt” taistelulajit ja tekevät näin hallaa monille nuorille uskoville, jotka eivät ymmärrä, että itämaisiin taistelulajeihin liittyvä jumalakäsitys on pahasti ristiriidassa Raamatussa kerrotun persoonallisen Jumalan olemassaolon kanssa. Persoonatonta energiaa tai voimaa, jonka esitetään hallitsevan maailmankaikkeutta, ei voi sovittaa kristilliseen uskoon ilman että tuetaan okkultismia ja New Age -liikettä. Artikkelin suomens: Samuel Korhonen

New Age -mystiikka – ei mitään uutta, osa 3 New Age Mysticism Déjà vu — Part Three T. A. McMahon, May 2016

Vuonna 2006 ilmestyneessä kirjassaan, *Yoga and the Body of Christ*, Dave Hunt sanoi, että Google -haku ”Christian churches and yoga” antoi yli 500 000 osumaa. Tänä päivänä sama haku antaa yli 10 miljoonaa osumaa! Tämän artikkelisarjan ”New Age Mysticism Déjà vu” (maaliskuu 2016) toisessa osassa selitin, että joogan ydin on itämainen mystinen käsitys Jumalasta persoonattomana voimana eli energiana. Tämän käsityksen valossa ns. kristillinen jooga on yritys sovittaa kaksi ristiriitaista käsitystä ja käytäntöä, mikä ei onnistu. Jokainen pyrkimys yrittää kristillistää joogan harjoittaminen on kuin kääntyisi Kristuksen hylkäävien pakanauskontojen puoleen päästäkseen lähemmäs Häntä. Se on sekä järjetöntä että rienaavaa.

Tässä sarjassa, joka käsittelee itämaisen mystiikan tunkeutumista seurakuntaan, olisi valtava virhe katsoa läpi sormien toista kasvavaa harjoitusta kristittyjen keskuudessa – harjoitusta, joka ehkä jopa ylittää joogaan osallistuvien määrät: *kristillistetyt* taistelulajit.

Tähän artikkeliin sisältyvä tieto on peräisin pääasiassa kahdelta entiseltä taistelulajien harjoittajalta ja opettajalta, Gaylene Goodroad ja minä. Läpi college -aikani kilpailin collegeiden välisessä judo- urheilussa ja osallistuin AAU:n (Amateur Athletic Union) turnauksiin. Collegeni judokerhon johtajana autoin uusien jäsenten ja joukkueoverien opettamisessa. Tutkijakoulun (graduate school) jälkeen muutin länsirannikolle ja opiskelin aikidoa sellaisessa, jonka tässä maassa katsottiin olevan huipputason aikido dojo [koulutuskeskus eli koulu]. Yli 10 vuoden ajan syvennyin historiaan ja kulttuureihin, jotka tuottivat taistelulajit.

Gaylene Goodroad’in kokemukset olivat väkevempiä ja kehittyneempiä kuin omani, johtuen siitä, että hän opiskeli suuresti kunnioitettujen opettajien henkilökohtaisessa ohjauksessa (johon minulla oli pääsy vain lukemalla heidän kirjojaan). Hän on kirjoittanut osallistumisestaan karateen (edistyneet mustan vyön tutkinnot kahdessa taidon lajissa ja lajin opettajana) ja on esittänyt arviointinsa taistelulajeista kirjasessaan nimeltä *My Life in “The Way” (Elämäni ”Tiellä”)*.

Totuus on, että jokaisen, joka väittää olevansa kristitty, s.o. seuraavansa Jeesusta Kristusta, täytyy noudattaa Hänen opetuksiaan! Niin selvää, kuin sen pitäisi olla ja niin paljon kuin sitä tunnustetaankin, yhä harvemmat kristityt (ryhmä, johon kuuluu monia, jotka kutsuvat itseään Raamattuun uskoviksi kristityiksi) todella pitävät kiinni välttämättömyydestä vaeltaa Jumalan Sanan opetusten ja ohjeiden mukaan. Vaikka Raamattu on ihmeellisen syvällinen, niin sen perustotuudet voi vaivatta ymmärtää jokainen Jumalan Hengestä syntynyt uskova. Jumalalla, joka ei katso henkilöön, ei ole suosikkeja koskien jonkun älyä (Apt. 10:34; 1. Kor. 1:27). Hän tekee hyvin selväksi ilmoituksen itsestään, luonteensa piirteistä, suunnitelmastaan luomakunnalleen, ratkaisustaan synnin ongelmaan, kadotettujen sovittamisesta itsensä kanssa ja muista keskeisistä kysymyksistä.

Tärkeä iankaikkisen Luojajumalamme ominaisuus on, että Hän on *persoona*. Hän on kaiken Luoja. Edelleen Hän loi ihmiskunnan kuvakseen, s.o. henkilökohtaisin ominaisuuksin. Evankeliumi on ilmoitus persoonalliselta luomakunnan Jumalalta, joka rakasti niin paljon persoonallisia luotujaan, että tuli yhdeksi heistä voidakseen pelastaa heidät heidän synneistään. Kuka kristitty kieltäisi sen? On niitä, jotka kieltävät – kulteissa olevia, jotka kantavat Kristuksen nimeä nimessään, mutta kieltävät Raamatun Jeesuksen ja niitä, jotka ovat liberaaleissa kirkkokunnissa, joiden teologia on häilyvä kuin tuuli. Silti on olemassa kristittyjä, jotka *tietämättään edustavat* jumalakäsitystä, joka kiistää persoonallisen Raamatun Jumalan. Keitä he voisivat olla? He ovat niitä, jotka ovat mukana taistelulajien itämaisessä hengellisyydessä.

Goodroad lainaa Gichin Funakoshi'a, joka on nyky-ajan karaten isä: ”Harrastettuani karatea joitakin vuosia ja tutustuttuani lajiin paremmin, tulin yhä tietoisemmaksi sen hengellisestä luonteesta...” (*Karate-Do* s. 86).

Taistelulajit ovat voittopuolisesti juurtuneet itämaisen mystiikan peruskäsitykseen, että Jumala on persoonaton energia – ei-fyysinen voima. Tämä ei-fyysinen energia on se, joka aiheuttaa mystisen voiman lähes kaikissa taistelulajien harjoituksissa. Jokainen, joka on kauan ollut mukana taistelulajien kuvioissa, on jossakin vaiheessa saanut todistaa itse todellista voimaa liittyipä se *ki'n*, *chi'n*, *quigong'in*, *kundalini'n*, *prana'n*, tai muiden itämaisten mystisten voimametakujen hyödyntämiseen. Omassa kokemuksessani aikido osoitti selvintä sellaisen voiman käyttämistä ja tuo voima on sitä halutumpi, mitä pitemmälle henkilö jatkaa omassa nimenomaisessa harjoituksessaan. Ennen tai myöhemmin henkilö havaitsee, että fyysisillä tekniikoilla on rajansa ja että pitemmälle edistyminen voi toteutua vain *hengellisen* kehityksen kautta. Poikkeus tästä voisi olla lyhyt itsepuolustuskurssi, joka ei sisällä mitään hengellisiä аспектеja ja hyödyntää vain fyysisiä tekniikoita, joita löytyy joissakin hengellisesti suuntautuneissa taistelulajeissa.

Hengellinen viettelys toisaalla on todellinen ja voi houkutella jokaisen harjoittajan jokaisella tasolla. Eräs tunnettu karate-kirjoittaja / -uskovainen, jolla ei ollut mitään mielenkiintoa karaten uskonnollisiin puoliin, panee merkille, mikä on yleisintä taistelulajien harrastajien keskuudessa: ”Vasta useiden vuosien harjoittelun jälkeen ymmärsin, että taistelulajien syvin tarkoitus on palvella välineenä ihmisen hengelliselle kehitykselle” (Joe Hyams, *Zen in the Martial Arts*, cited in Gaylene Goodroad, *My Life in the Way*, s. 9). Mitä tuo hengellinen kehitys tarkasti ottaen sisältää? Sain omakohtaisesti todistaa omien aikido-opettajieni ja muidenkin suorittavan julkisissa näytöksissä temppuja, joita ei mitenkään voi selittää luonnollisesti. Aikidon perustaja Morihei Ueshiba, joka oli erään suuren shamaanin (sellaisen, jonka sanotaan välittävän ihmiskunnan ja henkien

maailman välillä) opetuslapsi, pystyi osoittamaan poikkeuksellisia kykyjä, jotka ylittävät fysiikan lait. Hän väitti, että hänen kykynsä tulivat hengellisistä uskomuksista: ”Jokainen meistä on myötäsyttyisesti jumala tai jumalatar. Toimi yhdessä tämän maailman lukemattomien jumaluuksien kanssa ja täytä velvollisuutesi jumalallisena sanansaattajana” (John Stevens, *Aikido*, p.9, cited in Goodroad, *My Life in the Way*, p. 12). Ei ole sattumaa, että Ueshiba'n sanat toistavat valhetta jumaluudesta, jota Saatana tarjosi Eevalle puhuessaan käärmeen kautta jakeessa 1. Moos. 3:5.

Entä sitten *kristilliset* taistelulajit? Kuten *kristillisessä* joogassa, niin kristillistetyissä taistelulajeissa kielletään kaikki itämainen mystinen vaikutus ja sanotaan, että se on muutettu yhteensopivaksi kristinuskon kanssa. Ja jos näin olisi, vaikka ei ole, niin mikä osa jostakin taistelulajien pyrkimyksestä heijastuu Uuden Testamentin opetuksissa liittyen seurakuntaan, joka on Kristuksen morsian ja ruumis? Ei mikään! Silti eri ”kristillistetyt” ohjelmat jäljittelevät monia aspekteja, jotka ovat selvästi ainutlaatuisia itämaisille taistelulajeille hengellisine juurineen. Esimerkiksi monet treenaavat *dojo*'ssa, pukeutuvat perinteiseen *gis*'iin, pitävät värillisiä voimia merkinä arvosta ja kumartavat *sensei*'lle eli opettajalle. Mitä tästä löytyy Raamatusta lukuunottamatta noihin asioihin liittyviä alkuperäisiä hengellisiä merkityksiä? Jos sitä ei löydy Raamatusta, niin miksi nimetä se ”kristilliseksi”? Jollakin tavalla taistelulajien mystiset puolet ovat sokaisseet kristittyjen suuret joukot näkemästä sitä, minkä pitäisi olla ilmeistä.

Koskien eri itsepuolustuksen muotoja, joita kaikki taistelulajit ovat, olisiko raamatullisesti järkevää aloittaa ”kristillinen” painikerho, tai ”kristillinen” nyrkkeily-yhdistys? Mitä noilla pyrkimyksillä on tekemistä kristinuskon kanssa? Entä ”kristillinen” vapaa-ottelujärjestö? Niin absurdia, kuin se selvästi onkin, niin eräs sellainen järjestö kruunasi amerikkalaisen *kristityn* vapaa-ottelumestarin viime vuonna. Tällaisten asioiden sisällyttäminen on sekä epäraamatullista että järjetöntä. Vielä pahempaa on, että jotkut tunnustavat *ki*'n eli *chi*'n demonisen voiman olevan Pyhän Hengen voima. Michael Chen'in kirjan *Christianity & Martial Arts Power*, takakannen teksti julistaa: ”Kautta kirjan kirjoittaja käyttää lukuisia ja sopivia otteita Pyhästä Raamatusta ja yhdistää ne olennaisiin taistelulajien käsitteisiin, kuten *chi* eli elämänvoimaan.”

Todistuskirjasessaan *My Life in "The Way": From the Broad Way of the East to the Narrow Way in Christ (Elämäni "Tiellä": Idän laevalta tieltä Kristuksen kaidalle tielle)* Gaylene Goodroad dokumentoi Chuck Norris'in ja hänen itämaisen mystisen maailmankuvansa kristinuskoon sekoittamisen musertavan vaikutuksen. Kukaan ei ole tehokkaammin edistänyt taistelulajeja Amerikassa, minkä hän on tehnyt voittojensa avulla karate-kisoissa, taistelulajiohjelmillaan nuorille ja monilla elokuvillaan ja TV-sarjoillaan, joissa hän on esiintynyt ja näytellyt taitojaan. Norris'in ensimmäinen omaelämäkerta kertoo hänen oppineen okkulttisia metafysisiä käsitteitä mm. Napoleon Hill'iltä (ks. *The Seduction of Christianity*, by Napoleon Hill). Vuonna 2004 uudelleenkirjoitetussa elämäkerrassaan *Against All Odds: My Story (Vastoin kaikkia odotuksia: Minun tarinani)*, Norris kertoo suhteestaan Jeesukseen Kristukseen: ”...hyvin todellinen maksutapahtuma Jumalan ja minun välilläni tapahtui [Billy Graham'in ristiretkellä] tuona iltana. Sitouduin seuraamaan häntä...ja hän sitoutui minun Vapahtajakseni ja Herrakseni...” (Norris, pp. 29-30, cited in Goodroad, *My Life*, p. 45).

Onko Norris sitten todellinen uskova, vai ei, on Herran ja hänen välinen asia. Hän ei kuitenkaan ole missään katunut uskoaan itämaiseen okkultismiin, jota hän suosittelee sellaisissa kirjoissaan, kuin *The Secret Power Within: Zen Solutions to Real Problems*

(*Salainen sisäinen voima: Zen -ratkaisuja todellisiin ongelmiin*): “Lopulta munkki käski minua avaamaan silmäni ja kun tein sen, niin se oli kuin herääminen...silloin tulin ensi kertaa tietoiseksi, että taistelulajeissa on enemmän kuin vain fyysinen puoli ja se oli käänneaste elämässäni...” (sivut 3-5). Norris tuntee itämaisen hengellisyyden paljon paremmin, kuin Raamattunsa. Tuo Raamatun tuntemuksen puuttuminen on valitettavasti johtanut hengellisesti tuhoisaan erehdykseen: synkretisoida Raamatun ilmoittama persoonallinen Jumala ja persoonaton energia. Hän julistaa: ”On tosiasia, että jokaisella on *ki*, joka on todella vähän enemmän kuin visualisointimenetelmä, joka sallii ihmisen hyödyntää sisäistä energiaa, joka meillä kaikilla on ja antaa sen virrata ruumiin kautta” (sivut 127-130). Ei, se on paljon enemmän, taistelulajikirjallisuuden mukaan: se on energia, joka hallitsee maailmankaikkeutta ja yksilöä, kosminen totuus, s.o. jumala ”voimana”. Ei voi pitää kiinni molemmista käsityksistä: Jumalasta voimana ja Raamatun Jumalasta, jotka ovat täysin vastakkaiset toisilleen.

Tänä päivänä, kun monet näyttävät hukanneen kyvyn todella *ajatella*, ristiriitaisista uskomuksista kiinnipitäminen on yleistä. Valitettavasti raamatullinen ajattelemattomuus on yleistä myös seurakunnissa samoin seurauksin tunnustaville kristityille. Gaylene Goodroad kuitenkin kirjoittaa, että tunnustettuaan syntisyytensä ja asetettuaan luottamuksensa Herraan Jeesukseen ainoana tienä hänelle päästä sovintoon Jumalan kanssa, Herra pelasti hänet. Sitten hän avasi sydämensä ja mielensä, mikä teki hänelle mahdolliseksi tunnistaa väärät uskomukset, joita hänellä oli ollut ja joita hän oli opettanut monia vuosia. Hän kirjoittaa: ”Kääntymykseni aikaan olin omistanut elämästäni yli 13 vuotta taistelulajeille. Kirjaimellisesti otsa hiessä olin saavuttanut en yhden, vaan kaksi himoittua mustaa vyötä edeten tuona vuonna toiselle asteelle – Sensei Nidan. Olin opiskellut joidenkin kansainvälisesti tunnustettujen karate-mestarien alaisuudessa ja Steve'n [aviomies] ollessa sijoitettuna Oahun saarelle olin koonnut huoneen täyteen pokaaleja.

”Minusta oli tietämättäni tullut opettaja Kauko-Idän mystiikalle, mikä on kaikkien karaten lajien lähde – vaikka amerikkalaiset väittävät päinvastaista. Opintoni menivät hyvin ja noudatin lajia karate-do: 'tyhjän käden tie'. Olin myös opettanut karaten tietä toisille, joihin kuului Pearl Harbor'iin sijoitettu ryhmä merisotilaita. Olin johtanut heitä ja muita samalla 'hengellisen valaistumisen' harhapolulla kohtaloon ilman Kristusta. Vuonna 1992 luovuin molemmista mustista vöistäni löydettyäni kristillisen uskoni valossa valitsemani kutsumusta koskevan vakavan totuuden. Senjälkeiset vuodet olen surrut sitä tosiasiaa, että olin 'Tien' opettaja monille kalliille sieluille – joihin kuului lapsia. Vaikka en milloinkaan voi tehdä tyhjäksi tuota tuskallista virhettä, niin rukoukseni on, että jotkut ottaisivat vaarin siitä, mitä olen kirjoittanut tässä.” (Hänen kirjasensa *My Life in “The Way”* on ladattavissa ilmaiseksi [täältä](#)).

Kuten sanoin, taistelulajien suosio kristittyjen keskuudessa on järkyttävä. Valtavat osanottajamäärät osoittavat, että taistelulajit ovat paljon enemmän kuin pikkutekijä kristikunnassa. Odottaisi parempaa arvostelukykyä konservatiivisten kristittyjen ja heidän järjestöjensä keskuudessa, vaikka elämmekin ajassa, jolloin Jumalan Sanaa ei tutkita eikä siedetä ja siihen harvoin viitataan. Bob Jones -yliopistolla on judojoukkue Judo-Gentlemen ja karate-joukkue Champions for Christ. Järjestöllä Campus Crusade for Christ (Cru) on lyhytkestoisia lähetysmatkoja, joilla opetetaan [taekwondo](#)'a. Liberty -yliopisto myönsi humanististen tieteiden kunniatohtorin arvon Chuck Norris'ille, joka on myös *WorldNetDaily*'n (WND) kolumnisti. Lista on paljon pitempi kuin nämä muutamat esimerkit ja näyttäisi olevan musertava ottaen huomioon, mikä vaikutus elokuvalla on

kristittyihin nuoriin. Tänä päivänä kenenkään ei tarvitse selittää nuorille, mistä ”voimasta” *Star Wars* -sarjan elokuvissa on kyse. He saavat myös Yin Yang -symbolin, joka koristaa heidän eväslaukkujaan yhdessä Splinter'in kuvien (Master Splinter of the

Teenage Mutant Ninja Turtles) kanssa. Monet ovat sitäkin hämmentyneempiä kuultuaan, että *Jumala on Voima*. Kuinkahan moni kristittyjen vanhempien lapsi ymmärtää Raamatun ilmoittaman ja hänet luoneen persoonallisen Jumalan mutkattomat luonteenpiirteet. Juuri Hänen persoonallisten ominaisuuksiensa tunnistaminen olisi hyödyllistä. Kehotan vanhempia ja isovanhempia aloittamaan tällä opetuksella heidän lastensa tähden.

Ei ole mitään perusteita sisällyttää itämaisia käsityksiä ja harjoituksia vaellukseensa Herran kanssa. Ne johtavat suuret joukot kristittyjä osallistumaan menetelmiin, jotka tulevat okkultismin maailmasta ja lopulta pettävät heidät koskien Jumalan luonnetta ja näin ollen koko evankeliumia. Rukoilemme, että tämä kolmeosainen sarja auttaisi näitä artikkeleita lukevia uskovia paremmin tunnistamaan New Age -liikkeen ja itämaisten mystisten käsitteiden luontaiset vaarat.

TBC

Läettänyt Olli-R klo [16.02](#)